

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Перник, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря Наташа Т. Динева
като разгледа докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Административно
наказателно дело № 20231720200311 по описа за 2023 година

*Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).*

Обжалвано е Наказателно постановление № 8013 от 13.01.2023 г., издадено от
началник на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа” към Дирекция „Анализ на
риска и оперативен контрол” при Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ)-гр.София, с
което на К. С. А., ЕГН ***** за извършено нарушение по чл. 26, ал.2, т.1, б.,а”, предл.
2-ро от Закона за пътищата (ЗП), вр. чл.8 ал.1 и ал.2 и чл. 37, ал.1, т.1, предл.1-во от Наредба
№ 11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства,
издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството (Наредба № 11 от
03.07.2001 г.) е наложено на основание чл. 53, ал.1, т.2, предл. 2-ро ЗП административно
наказание глоба в размер на 5000 лв. (пет хиляди лева).

Жалбоподателят К. С. А. чрез пълномощника си адв. Д. Г. от САК, моли наказателното
постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Поддържа, че при
издаването на оспореното наказателно постановление и акта за установяване на
административно нарушение са допуснати съществени нарушения на процесуалните
правила, същите не съдържат задължителните реквизити по см. на чл. 42 и сл. и чл.57 и сл.
ЗАНН, описанието на нарушението в АУАН и НП е лишено от конкретика, поради което и
за жалбоподателя е останало неясно за какво нарушение е ангажирана административно-
наказателната му отговорност. Допълнително оспорва посочените в АУАН и НП стойности
на измерване да са правилно установени, с техническо средство, представляващо такова от
одобрен тип, и от служители, преминали надлежно обучение за боравене с тези технически

средства. Алтернативно поддържа, че се касае за маловажен случай, доколкото от твърдяното деяние не били настъпили вредни последици, нито има пострадали лица.

Лично не участва в хода на съдебното производство. От упълномощения защитник-адв. Д. Г. от САК, е постъпило писмено становище, с което моли наказателното постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, съставено при съществено нарушение на материалния и процесуален закон. Претендира за присъждане на разноски по делото, с оглед представения договор за правна помощ и съдействие.

Административнонаказващият орган - началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа” към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол” при АПИ-гр.София, чрез процесуалния си представител ю.к. С.Т., представя писмено становище за неоснователност на жалбата, като моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства и служебно провери правилността на обжалваното наказателно постановление намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал.2 ЗАНН, пред компетентния съд, и в предвидения преклузивен срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява основателна.

От фактическа страна:

На 29.12.2022 г. в 11:35 часа на АМ Струма, км. 30+500, на пътен възел за с.Боснек, в посока с.Студена – гр.София, намиращ се на територията на община Перник, свидетелите А. М. А. и Л. Е. М. – инспектори в АПИ, гр. София, спрели за проверка движещото се в посока с.Студена – гр.София МПС с четири оси с две управляеми оси марка „Скания“ с рег. №*****. Същото се управлявало от К. С. А. и превозвало трошен камък. Контролните органи извършили измерване чрез електронна мобилна везна за измерване на маса и по осово натоварване на пътно превозно средство модел DFW-KR № 118844 и ролетка № 1302/18/5м. и установили, че при измерено разстояние между осите 1,44 м., сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 37,310 т., при максимално допустимо натоварване на оста 19 т., съгласно чл. 7, ал.1, т.5, б. „в” от Наредба № 11 от 03.07.2001г., като превишаването е с 18,310 т. Съгласно чл. 3, ал.2 от Наредба № 11 от 03.07.2001г., при превишаване на максимално допустимите норми по чл. 7, пътното превозно средство е тежко. Св. А. М. А. на място съставил АУАН № 0009281 от 29.12.2022 г., в който приел, че установения факт досежно констатираното превишаване на стойностите по 7, ал.1, т.5, б. „в” вр. чл.8 ал.1 и ал.2 от Наредба № 11 от 03.07.2001г., осъществява състава на административно нарушение по чл.26, ал.2, т.1, б. „а” от ЗП, вр. чл. 8, ал.1 и ал.2 и чл. 37, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., като посочил, че водачът не представя документ

за платена пътна такса за специалното ползване на пътищата. Актът бил предявен на жалбоподателя за запознаване, който не заявил възражения, като получил препис от него. Въз основа на представените материали, административно-наказващият орган извел извод, че се извършва движение с тежко пътно превозно средство (ППС), без разрешение за дейности от специалното ползване на пътищата /разрешително/ и издал атакуваното НП, с което на основание чл. 53, ал.1, т.2, пр.2-ро от ЗП наложил на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 5000 лв. Процесното НП е връчено на К. С. А. на 30.01.2023г., видно от представеното известие за доставяне ИД PS 1040 096UXF 7.

По доказателствата:

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, предвид приетите писмени доказателства, а именно: АУАН № 0009281 от 29.12.2022 г., разписка за връчване на препис от него на жалбоподателя, заявление за последваща периодична проверка №000029-21852/21.04.2022г. и Приложение №1 към него, сертификат за съответствие на ролетката № 1302/18/5м., кантарна бележка №23167193/29.12.2022 г., пътен лист серия ВА № 577512, лична карта № 650522751 на К. С. А., декларация за съответствие на ролетка № 1302/18/5м., електронно извлечение, протокол за проведено обучение от 15.04.2020 г., свидетелство за регистрация част II на товарен автомобил „Скания G450“, с рег. № *****, Заповеди №№ РД-11-246 от 31.03.2022г. и РД-11-247 от 31.03.2022 г. на председателя на Управителния съвет на АПИ, Заповеди №№ ЧР-СП-398/15.04.2022 г. и ЧР-СП-93/24.03.2022 г. на председателя на Управителния съвет на АПИ, които кореспондират и със свидетелските показания на А. М. А. и Л. Е. М.. Последните, разпитани в хода на съдебното следствие, потвърждават изцяло отразените в обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение фактически обстоятелства.

От правна страна:

НП е издадено от компетентен орган, с оглед чл. 56, ал.3, т.1 от ЗП и приложената заповед № РД11-246/31.03.2022г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ, с която са делегирани права на административнонаказващия орган (АНО) по смисъла на чл. 47, ал.2 от ЗАНН. АУАН също е издаден от длъжностно лице с доказана материална компетентност съгласно чл. 56, ал.2 от ЗП, предвид приложената заповед № РД-11-247/31.03.2022г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ.

Видно е от обжалваното наказателно постановление, че управляваното от жалбоподателя ППС е определено от административно-наказващия орган като тежко в хипотезата на чл. 3 от Наредба № 11/2011 г. и по-конкретно чл. 3, т.2 - натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7. Данните показват, че при измерено разстояние между осите 1,44 м., сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 37,310 т., при максимално допустимо натоварване на оста 19 т., съгласно чл. 7, ал.1, т.5, б. „в“ от Наредба № 11 от 03.07.2001г., като превишаването е с 18,310 т. Движението на тежки ППС по пътищата, отворени за обществено ползване, е принципно допустимо в условията на разрешителен режим. При него са възможни две хипотези – или издаване на разрешително

от орган по чл. 14, ал. 2 от Наредбата като самостоятелен административен акт – чл. 8, ал. 2 от Наредбата и заплатена пътна такса – чл. 8, ал. 4 от Наредбата, или документ за заплащане на такса по чл. 14, ал. 3 от Наредбата. Контролът за спазване на горните правила във вътрешността на страната, целящ предотвратяването на повреждане и преждевременно износване на пътната инфраструктура, е възложен на Агенция "Пътна инфраструктура" – чл. 37, ал. 1 от Наредбата, чл. 53, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, буква а) от Закона за пътищата.

В АУАН е посочено, че водачът не представя документ за платени пътни такси за дейности от специалното ползване на пътищата. В НП наказващият орган е приел, че превозът се извършва без разрешение за дейности от специалното ползване на пътищата (разрешително). Действително, така формулираното обстоятелствено е формално неидентично, но не и в степен, ограничаваща правото на наказаното лице да разбере, какво му се вменява да е извършил, съставляващо основание за ангажиране на административнонаказателната му отговорност. Както снабдяването с разрешително, така и издаването само на квитанция за заплатени пътни такси, представляват разрешение за движение на извънгабаритното ППС по пътищата отворени за обществено ползване, в рамките на специалното ползване на пътищата. На следващо място, движението и в двата случая се разрешава след заплащането на пътни такси. Такова обстоятелство – без разрешение за дейности от специалното ползване на пътищата, е част от фактическото обвинение както в АУАН, така и в НП, независимо от неprecизната формулировка /така и решение № 78 от 10.04.2023 г. на АдМС - Перник по к. а. н. д. № 50/2023 г./.

В същото време за осигуряване безопасността на участниците в движението, разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 2, вр. ал. 3 от ЗДвП въвежда задължение движещите се по пътя пътни превозни средства да са с размери, маса и натоварване на ос, които не надвишават нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството – регламентирани в чл. 5 – чл. 7 от Наредба № 11/03.07.2001 г., неизпълнението на което се санкционира по чл. 177, ал. 3, пр. 2 ЗДвП.

По делото е безспорно установено, че с процесното ППС е превозван товар – трошен камък, с който именно същото е било претоварено, т. е. тежко, по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на Наредба № 11/03.07.2001 г., във вр. с чл. 3, във чл. 7, ал. 1, т. 5, б "в" от Наредба № 11/03.07.2001 г. тъй като в резултат на надлежно извършените измервания е установено, че също е с натоварване на ос на двойната задвижваща ос – 37,310 т., при максимално допустимо натоварване 19 т., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б "в" от Наредба № 11/03.07.2001 г.

Така установеното от фактическа страна не изпълва приложения административнонаказателен състав на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл. второ във вр. с чл. 53, ал. 1, т. 2, от ЗП, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б "в", чл. 8, ал. 2, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. първо от Наредба № 11/03.07.2001 г.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г., движението на извънгабаритни ППС се осъществява в рамките на специалното ползване на пътищата и се разрешава в случаите, когато е невъзможно или нецелесъобразно да се използва друг вид транспорт, или

когато товарите не могат да бъдат разглобени на части и превозени в рамките на общественото ползване на пътищата. В ал. 2 на с. чл. е указано как се осъществява движението на извънгабаритни и/или тежки ППС в рамките на общественото ползване на пътищата в случаите, когато са налице пречките по ал. 1 за осъществяване на превоза по посочените начини – с разрешително за преминаване, в рамките на специалното ползване на пътищата, издадено от администрацията, управляваща пътя.

Според § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 11/03.07.2001 г., "неделим товар" е товар, който не може да се дели на две и повече части с оглед на неговото превозване, тъй като това деление би довело до излишни разходи или би породило риск от нанасяне на вреди, и който поради своите размери или маса не може да бъде превозван от моторно превозно средство, ремарке, автовлак или съчленено ППС, което да отговаря изцяло на изискванията на Наредбата.

Предвид фактите и обстоятелствата по случая и конкретно с оглед вида на превозвания товар – трошен камък, нито разрешително, нито разрешение въз основа квитанция за заплатени пътни такси е следвало да са факт във връзка с извършвания превоз. Разрешаването на движение на извънгабаритното ППС в рамките на специалното ползване на пътищата в този случай би било незаконосъобразно, равнозначно на заобикаляне на нормативна забрана и несъответно на преследваната от закона цел. Това е така предвид вида на превозвания товар, който без съмнение може да бъде "разглобен на части" (чл. 8, ал. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г.), без това деление да доведе до излишни разходи или да породи риск от нанасяне на вреди (§ 1, т. 14 от ДР на Наредбата), съответно да бъде превозен в рамките на общественото ползване на пътищата (чл. 8, ал. 1 от Наредбата) с превозно средство, ремарке, съчленено ППС, което да отговаря изцяло на изискванията на Наредбата (§ 1, т. 14 от ДР на Наредбата). Т. е., предпоставки за разрешаване на преминаването на процесното извънгабаритно – тежко, ППС по път, отворен за обществено ползване, посредством издаване на разрешително или заплащане само пътна такса за осъществяване на движение в рамките на специалното ползване на пътищата съгласно чл. 8, ал. 2 във вр. с ал. 4, ал. 5 и ал. 7, във вр. с Раздел IV от Наредбата и чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП, в случая не са били налице. Нормативната уредба, регламентираща движението на извънгабаритни ППС – с маса или размери над законоустановените, няма за основна цел набирането на приходи (разрешаването във всички случаи става след заплащане на съответни такси, независимо дали в хипотеза на издаване на разрешително или в хипотеза на разрешаване въз основа само на квитанция за заплатени такива такси), които след това да бъдат влагани в ремонт на пътища, разрушени включително от движението на тежки ППС. Една от целите на ЗП е упражняването, в рамките на управлението на пътищата, на контрол на превозните средства с оглед правилната експлоатация на пътищата и предпазването им от разрушаване (арг. от чл. 19, ал. 2, т. 6 от ЗП). Съгласно чл. 27 от ЗП, АПИ проучва интензивността на движението и контролира теглото, осовото натоварване и габаритните размери на ППС чрез устройства за отчитане на тези характеристики с оглед правилната експлоатация на пътищата и предпазването им от разрушаване. Предвид това, независимо от предвидената в ЗП

възможност за движение на извънгабаритни ППС по пътищата, отворени за обществено ползване, разрешаването на такова движение в рамките на специалното ползване на пътищата (§ 1, т. 8 от ДР на ЗП във вр. с чл. 18, ал. 5 от ЗП и § 2 от ПЗР на Наредбата за специалното ползване на пътищата във вр. с Наредба № 11/03.07.2001 г., издадена на основание чл. 139 от ЗДвП), обвързано във всички случаи със заплащането на такси при превишаване на допустимите стойности, не е самоцел. Такова следва да се извършва само при отсъствие на друга възможност това движение/превоз, да могат да бъдат осъществени в рамките на общественото ползване на пътищата, с основна превантивна цел – пътищата за обществено ползване да бъдат експлоатирани правилно, съответно да бъдат предпазени от разрушаване, до каквото без съмнение води движението конкретно на тежки ППС. Каквото ясно регламентира и конкретно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. Т. е. във всички случаи, в които разрешение не се следва поради наличие на възможност конкретен товар да бъде разделен на части, съответно превозен в рамките на общественото ползване на пътищата, така че ППС, с което превозът се извършва, да не надвишава нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, е налице изрична забрана (арг. от общата разпоредба на чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП) за превоз на този товар по начин, по който със същия конкретно ППС ще бъде претоварено, съответно извънгабаритно – тежко, по смисъла на чл. 3 във вр. с чл. 6 и чл. 7 от Наредба № 11/03.07.2001 г. При това положение изведените в АУАН и НП правни квалификации – чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а", предл. второ, във вр. с чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. второ от ЗП, във вр. с чл. 8, ал. 2, чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. първо от Наредба № 11/03.07.2001 г., отнасящи се до хипотеза, в която снабдяването с разрешение по специалния ред на ЗП е необходимо, са несъответни на фактите по случая. Административнонаказателна отговорност за движението на извънгабаритни – в случая тежки ППС, в нарушение на забраната по чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. второ от ЗДвП, в хипотеза, в която разрешение за движение в рамките на специалното ползване на пътищата не следва да бъде издавано, осъществява административнонаказателния състав по чл. 139, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 177, ал. 3, т. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. "в" на Наредба № 11/03.07.2001 г./в т.см. решение № 80 от 10.04.2023 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 49/2023 г., решение № 118 от 12.07.2023 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 88/2023 г., решение № 80 от 10.04.2023 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 49/2023 г., решение № 81 от 12.04.2023 г. на АдмС - Перник по к. а. н. д. № 43/2023 г. и др./.

Предвид изложеното, въпреки безспорното наличие на данни по делото за извършено нарушение и неговото авторство, материалният закон е приложен неправилно с процесното НП и същото следва да бъде отменено.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63д (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), ал. 1 ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като същите се регламентират от нормата на чл. 143

АПК, наименована "Отговорност за разноси", а съгласно ал. 2 на същия чл. 63д ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер, съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Според чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента, като този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Така, според действащата разпоредба на чл. 18, ал. 2 /изм., ДВ, бр. 88 от 04.11.2022 г./ от тази Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание/наложено с обжалваното наказателно постановление/ е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. В чл. 7, ал. 2 от Наредбата са диференцирани различни минимални размери на адвокатското възнаграждение, в зависимост от определения материален интерес по делото, като според чл. 7, ал. 2, т. 2, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес от 1000 до 10000 лева, минималният размер на възнагражденията е регламентиран на 400 лева плюс 10% за горницата над 1000 лв. /приложима в настоящата хипотеза разпоредба/. Основателно е направеното искане от страна на жалбоподателя за присъждане на разноси, като същият е бил представляван по делото от адв.Г., и в с.з. същият е представил доказателства за реално сторени разноси в размер на 600 лева с ДДС-заплатено по банков път адвокатско възнаграждение. Административно –наказващият орган е направил искане при основателност на жалбата и претенция на жалбоподателя за присъждане на разноси над минималния размер, размерът на същите да бъде редуциран поради прекомерност, което съдът намира за неоснователно, доколкото същото е под минимално определения размер /800 лв./ съобразно чл.18 ал.2 вр. чл.7 ал.2 т.2 от НМРАВ.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т.1 вр. ал.2 т.1 вр.ал.1, вр.чл.58д, т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 8013 от 13.01.2023 г., издадено от Началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа” към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол” при Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ)-гр.София, с което на К. С. А., ЕГН ***** с адрес за връчване на съобщения гр.София, р-н Средец, бул.*** /десен/ за извършено нарушение по чл. 26, ал.2, т.1, б.,а”, предл. 2-ро от Закона за пътищата, вр. чл.8 ал.1 и ал.2 и чл. 37, ал.1, т.1, предл.1-во от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, е наложено на основание чл. 53, ал.1, т.2 ЗП административно наказание „глоба“ в размер на 5000 лв. (пет хиляди лева).

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура” - гр. София, бул. „Македония” № 3, **ДА ЗАПЛАТИ** на К. С. А., ЕГН *****, сумата от **600 /шестстотин/** лева разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, по реда на Административно процесуалния кодекс-Глава XII, пред Пернишки Административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____